

På den baggrund har Socialministeriet i vejledningen på området givet udtryk for, at aflønning af hjælpere normalt bør ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælpere. Det fremgår ikke specifikt, men det er opfattelsen, at vejledningen skal forstås således, at hjælperne ikke alene skal have samme startløn som hjemmehjælpere, men ligeledes skal følge de i hjemmehjælperoverenskomsten fastlagte lønstigninger som følge af anciennitet m.v. Det er ligeledes opfattelsen, at dette retningsgivende grundlag for fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår er passende for at kunne tiltrække attraktiv og kvalificeret arbejdskraft.

Socialministeriet har hermed givet sit bud på de vilkår, som ordningen skal fungere under. Men det er en forudsætning for ordningen, at den konkrete aftale overlades til parterne i forståelse med kommunerne og amterne.

Der er ikke tale om en ændret opfattelse af, hvorledes hjælpeordningen skal tilrettelægges og administreres. På den baggrund er det heller ikke opfattelsen, at der fra ministeriets side er behov for at ændre eller tilpasse ordningen.

Jeg vil derfor opfordre parterne til at indlede forhandlinger, så de barrierer, der måtte være, ryddes af vejen.

Spm. nr. S 235

Til skatteministeren (14/10 02) af:

Sandy Brinck (S):

»Kan ministeren bekræfte, at søgningen til forsøgsordningen med 150 pct. fradrag for erhvervslivet i forbindelse med forskningsprojekter (L107 2001-02 2. samling) i indeværende år kun er på 6,4 mio. kr. ud af de afsatte 167 mio. kr., samt at ansøgningerne for næste år er på 17,4 ud af 167 mio. kr., og kan ministeren samtidig bekræfte, at en meget lille del af de sparsomme ansøgninger er nye forskningsprojekter, og i bekræftende fald vil ministeren vurdere, om ordningen er en succes, som bør fortsættes?«

Begrundelse

Under Folketingets behandling blev det anført af bl.a. Socialdemokratiet, at ordningen var voldsom bureaukratisk samt udtrykt bekymring

for, om ordningen overhovedet ville medføre yderligere forskning.

Svar (28/10 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling som bemærker følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

»Regeringen ønsker at øge de private investeringer i forskning og et øget samarbejde mellem offentlige forskningsinstitutioner og virksomheder. Gennem forsøgsordningen ønskes afprøvet, om et ekstra skattefradrag for virksomheders betaling til offentlige forskningsinstitutioner som led i et samarbejdsprojekt kan medvirke til at opfylde dette mål.

Der er tale om en toårig forsøgsordning, der forventes evalueret i foråret 2003.

Der er indtil den 17. oktober 2002 indkommet 19 ansøgninger, 15 er godkendt, 1 er ikke godkendt, 1 er trukket tilbage og 2 er endnu ikke afgjort (afventer yderligere oplysninger fra ansøger).

De 15 godkendte ansøgninger udgør et forbrug på rammen på henholdsvis 6.440.221 kr. i 2002 og 17.403.817 kr. i 2003.

Det skal bemærkes, at allerede iværksatte projekter ikke kan søge godkendelse i Forskningsstyrelsen. Projekter, der opnår godkendelse, skal således være nye projekter.

Videnskabsministeriet vurderer, at det er alt for tidligt at konkludere, at ordningen ikke bliver brugt. Forsøgsordningen har kun fungeret i kort tid, og det tager tid at formulere projekter og aftaler. Videnskabsministeriet vil naturligvis følge udviklingen tæt og i samarbejde med erhvervsorganisationerne vurdere, om der er behov for eksemplvis at informere mere og bredere om ordningen.«

Jeg skal tilføje, at baggrunden for indførelsen af denne fradragsret var et forslag fra Dansk Industri og CO-industri om indførelsen af et 150 pct. fradrag for investeringer i offentlig-private forskningsprojekter.

Der er ikke grundlag for at nedlægge en ordning, der kun har været i brug i ganske få måneder. Som bemærket af Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har ordningen til formål at styrke forskningen i danske erhvervsliv og samarbejdet mellem erhvervslivet og offentlige forskningsinstitutioner og det må forventes, at